

1922-04-10

AFSENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER

Johanne Christine Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Rossia var navnet på det forsikringselskab, som Astrid Warberg-Goldschmidt arbejdede for. Astrid W-G og Jørgen/Buf Schou havde et kærlighedsforhold og fik sammen datteren Janna/Nusset Schou sammen. Jørgen Schous mor, Marie Syberg/Schou, kunne fra begyndelsen ikke lide Astrid Warberg-Goldschmidt. Christine Swane blev kaldt Uglen.

Afsendersted:

Rossia

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Firmaets navn er skrevet øverst s. 1

Omtalte personer:

Siri Andersson

- - Hesselager

Janna Schou

Jørgen Schou

Marie Schou

Christine Swane

Laura Warberg

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv. BB0990

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Astrid Warberg-Goldschmidt føler med Johanne C. Larsen, som går så meget igennem. Astrid ville ønske, at de to søstre kunne flytte sammen. Noget sådan talte de også om, da de for 20 år siden havde vrøvl med kæresterne.

Jørgen/Buf Schou vil give Astrids gamle cykel en hovedreparation.

Jørgen er i et forhold til Frk. Hesselager, som vi gøre ham til kunstner.

Astrid får et påskegratiale på 200 kr. Jørgen og hans mor må ikke vide det, for de trækker i børnebidraget, hvis de hører, at Astrid har lidt penge.

Marie Syberg, Jørgens mor, er modbydelig og en led satan.

Siri Andersson fra Malmø har været på besøg.

Astrid har lavet et katalog for Christine Swane/Uglen, og denne gav hende som tak et maleri med motiv af et vindue med hvide gardiner, genstande på et bord og et rødt lommeørklæde.

TRANSSKRIFTION

p.t. "Rossia". 10. April 1922.

.....

Kæreste lille Junge!

Ja, nu maa du undskylde Maskinen – men uden den kan jeg ikke faa skreven til dig, og jeg vilde saa gerne skrive et lille Paaskebrev i Anledning af alt det meget sørgelige, som Mor skrev om. Jeg føler mig ganske brødebetyngt, fordi jeg sendte dig den Hilsen, at "jeg trængte saa meget til et Par Ord for dig", for nu synes jeg, det er da meget mere dig, der trænger til at faa et lille Livstegn fra en anden Kant. For alt mit – ja, det tænker vi ikke paa nu. Alting gaar jo over engang ogsaa dét, der gør mest ondt.

Men dit, Junge, hvad skal man dog stille op. Var du dog blot ude af det – for det maa jeg sige ud af min egen tunge Erfaring: der er jo noget uhyre fredfuldt ved at være sluppen ud af sit Helvede, og man ved jo, at engang faar man sig selv bygget op igen.

Jeg har hørt, at du giver dig aktivt af med Politik, har Glæde af det, at du endog faar Tid til Basar for de russiske Børn. Det er jo saadan noget, der faar En til at bære alt det andet. Aa, Junge, om det hele stillede sig saadan, ar du og jeg kunde slaa os sammen herinde og lave et eller andet – i hvert Fald et Hjem sammen, vi skulde nok klare den, du med Elever, jeg med Kontorplads og saa en dygtig Pige til alt Skruppet, aa, Junge, vi vilde leve op igen og roligt kunde se imod Fremtiden – der er noget bedaarende i selve det: at kunde klare sig sjæleligt, socialt, økonomisk o.s.v. I Øjeblikket vil du maaske ryste paa Hovedet og forkaste det som umuligt, men hvem

ved, hvad Tingene efterhaanden kan udvikle sig til - kan du huske, at vi engang for mange Aar siden - for ca. 20 Aar siden - da det ogsaa stod kludret til med vore Mandfolk, saa snakkede vi om saadan noget. Dengang blev det ikke til noget, men vi er jo kommen igennem den Del siden da. Og jeg synes nu, at København er en go By, der giver En mange Chancer ogsaa naar det gælder om "at bygge sig selv op igen", at "begynde forfra" o.s.v.

Naa, maaske hører det stadig Fremtiden til, men maaske har vi ogsaa Fremtiden for os

Heroppe paa Kontoret glæder vi os til Paaskeferien - jeg har ingen Planer - men vil dog se at komme saa meget ud i Luften som muligt med mit lille Nus.

Buf har lovet at give min Cycle en Hovedreparation i Ferien, jeg koster en 30 Kr. paa den, saa bliver den saa god som ny - den er saa frygtelig tilrasket - jeg købte den i Kerteminde dengang til Familiestevnet vistnok i 1912? og paa sit 10ende Aar har den jo taget sin værste Tørn, idet jeg har cyclet paa den hver eneste Dag hele Aaret igennem ogsaa i Vinter, har overhovedet ikke taget hensyn til Vejret (en meget sund Foranstaltning) men det misklæder efterhaanden Cyklen. Nu skal den altsaa fornyes, saa bliver der arrangeret et lille Sæde bagpaa med smaa Fodhvilere, saa jeg kan tage Nusset med ud om Søndagen, det venter jeg mig meget af.

Buf har jo faaet Frøken Hesselager ved Politiken og hun har sat ham til at blive Kunstner, han har til Gengæld sat hende til at købe sig Motorcycle, saa de kan køre sammen - i det ydre ser alt saaledes nydeligt ud - og Fru Syberg har jo vunden en fin Sejr og endelig faaet ham hjem til sig selv igen. Men ellers' -, nej, Junge, jeg tror ikke ellers, det er saa godt for Buf. Han ser trykket og ulykkelig ud. Han bliver aldrig til noget og han har betroet mig, at han synes det er frygteligt kun at se Nusset som Gæst. Jeg synes, det er godt, han vil være Kunstner, maaske han kan blive Tegner ved et Blad, hvis han overhovedet eigner sig til noget i denne Verden, saa er det sikkert noget i den Retning. Og maaske kan han gøre et rigt Parti engang, saa kan han ["han" indsat over linien] ikke faa det bedre.

Naa, her er en frygtelig Uro paa Kontoret, saa Brevet kan ikke blive længere, vil du takke Mor meget for Brevet, hun skriver saa lidt om Helbredet???

Der ymtes noget om, at vi fra 1ste Maj skal lukke Kl. 4 paa Kontoret - i saa Fald er vi ovenud glade, den Time betyder knusende meget. Og saa vil jeg betro dig og Mor som noget meget hemmeligt, at vi faar Paaskegratiale ogsaa i Aar (200 Kr. til mig) men det maa være saa hemmeligt, for Familien Syberg er ikke utilbøjelig til at ville trække fra i Nusserbidraget,

hvis de hører det.)

2).

Det lyder som en infam Beskyldning, men i hvert Fald fik jeg jo i sin Tid ikke en rød Øre, da man en Sommer mente, at jeg tjente tilstrækkeligt paa Statsbanerne. Først langt hen i Eftersommeren maatte jeg have lidt Hjælp til Indkøb af Brændsel, men for denne Hjælp mente man sig berettiget til at forarge sig over, at jeg tillod mig at flyve for 50 Kr. Dette er, synes jeg, højst uværdigt for en Person, som jeg havde tænkt bedre om, men jeg indretter mig derefter, forstaar du nok, jeg er stolt over, at jeg trods min relative Fattigdom dog engang imellem kan have Lyst til en Extravagance og af den Grund vil jeg ikke rives i Næsen at jeg modtager et sandelig ikke altfor overdaadigt Bidrag til et Barn, som jeg dog ikke har været alene om at sætte i Verden. Nej, Junge, m.H.t. hende har jeg lang Vej igen, inden jeg lærer at se andet i hende end en nederdrægtig raa og modbydelig Madam, der uden Samvittighed tilføjer andre de samme Smerter, som hun selv har lidt i flere Aar og derfor burde kende. Hun er en led Satan. Men dette passer egentlig daarligt i et Paaskebrev. Jeg har jo ogsaa faaet Fred for hende, forhaabentlig behøver jeg aldrig mere at have med hende at skaffe. Jeg skal faa en Sagfører til at ordne alt fornødent med Bidraget til Nuseren og saa Punktum med hende.

Jeg har haft et dejligt Besøg af Siri i Malmø, hun kom Lørdag Aften ved 7 Tiden og var forfærdelig sød, hun havde en Masse Blomster med, italienske Anemoner, og Tulipaner, desuden – o altfor store Flothed – en henrivende lille Sølvbarneske til Nuseren, som straks udbrød: saa har jeg tre! Jeg havde jo haabet, det ikke skulde blive berørt, at hun var saa velforsynet i Forvejen, er der noget, vi er rige paa i mit Hus, saa er det jo Sølvtøj. Naa, og vi havde en herlig Aften, snakkede til langt ud paa Natten og laa længe næste Morgen. Marie fungerede godt, der var saa fint og rent alle Vegne og vi fik en en god Middag, mør Bøf (Hestebøf, som Buf havde foræret mig Dagen før). altsaa om Søndagen. Siri tog først afsted Kl. 6, vi var ganske hæse af at snakke.

Ja, nu maa du undskylde, hvis dette Brev er lidt usammenhængende, jeg har maattet tage det ud af Maskinen gentagne Gange, naar en Fjende nærmede sig – aa, jeg maa lige endnu fortælle dig en stor Glæde, jeg har haft. Uglen havde bedt mig om heroppe at lave et Katalog til hende (hun skal udstille noget i Kunstboden i Hyskenstræde) og tænk dig, derfor forærde hun mig – trods ihærdige Pligtprotester fra mig – et vældig stort aldeles dejligt Maleri, Motiv: et Vindue med hvide Gardiner, et Bord med Sager paa, bl.a. et ildrødt Lommetørklæde, hvis du saa kender det, det er

en halv Snes Aar gammelt, det hænger nu paa min Væg og jeg fryder mig inderligt over det – min Stue er i det hele taget efterhaanden et Unikum af Skønhed, Hvidhed, Renhed Fred, Hygge og Harmoni, gid jeg kunde sætte dig ind i den i hele Paasken

[Skrevet i hånden:]

Og dermed mange Tusinder goe Hilsner fra din altid

Dis

p.t. "Rossia". 10. April 1922.

Kæreste lille Junge!

Ja, nu maa du undskylde Maskinen - men uden den kan jeg ikke faa skreven til dig, og jeg vilde saa gerne skrive et lille Paaskebrev i Anledning af alt det meget sørgelige, som Mor skrev om. Jeg føler mig ganske brudebetynet, fordi jeg sendte dig den Hilsen, at "jeg trængte saa meget til et Par Ord for dig", for nu synes jeg, det er da meget mere dig, der trængter til at faa et lille Livstegn fra en anden Kant. For alt mit - ja, det tænker vi ikke paa nu. Alting gear jo over engang ogsaa dét, der gøer mest ondt.

Men dit, Junge, hvad skal man dog stille op. Var du dog blot ude af det - for det maa jeg sige ud af min egen tunge Erfaring: der er jo noget uhyre fredfuldt ved at være sluppen ud af sit Helvede, og man ved jo, at engang faar man sig selv bygget op igen.

Jeg har hørt, at du giver dig aktivt af med Politik og har Glæde af det, at du endog faar Tid til Bessar for de russiske Børn. Det er jo saadan noget, der faar En til at bære alt det andet. Aa, Junge, om det hele stillede sig saadan, at Du og jeg kunde slaa os sammen herinde og lave et eller andet - i hvert Fald et Hjem sammen, vi skulde nok klare den, du med Elever, jeg med Kontorplads og saa en dygtig Pige til alt Skruppet, aa, Junge, vi vilde leve op igen og roligt kunne se imod Fremtiden - der er saadan noget bedserende i selve det: at kunne klare sig, sjæleligt, socialt, Økonomisk o.s.v. I Øjeblikket vil du maaske ryste paa Hovedet og forkaste det som umuligt, men hvem ved, hvad Tingene efterhaanden kan udvikle sig til - kan du huske, at vi engang for mange Aar siden - for ca. 20 Aar siden - da det ogsaa stod kludret til med vores Mandfolk, saa snakkede vi om saadan noget. Dengang blev det ikke til noget, men vi er jo kommen igennem en Del siden da. Og jeg synes nu, at København er en go By, der giver En mange Chancer ogsaa naar det gælder om "at bygge sig selv op igen", at "begynde forfra" o.s.v.

BB0990

Naa, maaske hører det stadig Fremtiden til, men maaske har vi ogsaa Fremtiden for os

Heroppe paa Kontoret glæder vi os til Paaskeferien - jeg har ingen Planer, men vil dog se at komme saa meget ud i Luften som muligt med mit lille Nus.

Buf har lovet at give min Cykle en Hovedreparation i Ferien, jeg koster en 30 Kr. paa den, saa bliver den som ny - den er saa frygtelig tilrækket - jeg købte den i Kerteminde dengang til Familiestevnet vistnok i 1912? og paa sit 10ende Aar har den jo taget sin værste Törn, idet jeg har cyklet paa den hver eneste Dag hele Aaret igennem ogsaa i Vinter, har overhovedet ikke taget Hensyn til Vejret (en meget sund Foreanstaltning) men det mislæder efterhaanden Cyklen. Nu skal den altsaa fornyes, saa bliver der arrangeret et lille Sæde bagpaa med smaa Podvilere, saa jeg kan tage Nusset med ud om Søndagen, det venter jeg mig meget af.

Buf har jo nu faaet Fruken Hasselager ved Politikkens og hun har sat ham til at blive Kunstner, han har til Gengæld sat hende til at købe sig Motorcykle, saa de kan køre sammen - i det ydre ser alt saaledes nydeligt ud - og Fru Syberg har jo vundet en fin Sejr og endelig faaet ham hjem til sig selv igen. Men ellers -, nej, Junge, jeg tror ikke ellers, det er saa godt for Buf. Han ser trykket og ulykkelig ud bestandig. Han blir aldrig til noget og han har betroet mig, at han synes det er frygteligt kun at se Nusset som Gæst. Jeg synes, det er godt, han vil være Kunstner, maaske kan han blive Tegner ved et Blad, hvis han overhovedet egner sig til noget i denne Verden saa er det sikkert noget i den Retning. Og maaske kan han gøre et rigt Parti engang, saa kan ikke faa det bedre.

Naa, her er en frygtelig Uro paa Kontoret, saa Brevet kan ikke blive længere, vil du takke Mor meget for Brevet, hun skriver saa lidt om Helbredet???

Der yntes noget om, at vi fra 1ste Maj skal lukke Kl.4 paa Kontoret - i saa Fald er vi overmad glæde, den Time betyder knusende meget. Og saa vil jeg betro dig og Mor som noget meget hemmeligt, at vi fear Paaskegratiæle ogsaa i Aar (200 Kr. til mig) men det ma være saa hemmeligt, for Familien Syberg er ikke tilbøjelig til at ville trække fra i Nusserbidraget, hvis de hører det.)

2).

Det lyder som en infam Beskyldning, men i hvert Fald fik jeg jo i sin Tid ikke en rød Øre, da man en Sommer mente, at jeg tjente tilstrækkeligt paa Statsbanerne. Først langt hen i Eftersommeren maatte jeg have lidt Hjælp til Indkøb af Brændsel, men for denne Hjælp mente man sig berettiget til at forarge sig over, at jeg tillod mig at flyve for 50 Kr. Dette er, synes jeg, højst uværdigt for en Person, som jeg havde tænkt bedre om, men jeg indretter mig derefter, forstær du nok, jeg er stolt over, at jeg trods min relative Fattigdom dog engang imellem kan have Lyst til en Extravagance og af den Grund vil jeg ikke rives i Næsen at jeg modtager et sandelig ikke altfor overdaeligt Bidrag til et Barn, som jeg dog ikke har været alene om at sætte i Verden. Nej, Junge, m.H.t. hende har jeg lang Vej igen, inden jeg lærer at se andet i hende en en nederdrægtig raa og modbydelig Madam, der uden Samvittighed tilføjer andre de samme Smærter, som hun selv har lidt i flere Aar og derfor burde kende. Hun er en led Satan.

Men dette passer egentlig daarligt i et Paaskebrev, jeg har jo ogsaa faaet Fred for hende, forhaabentlig behøver jeg aldrig mere at have med hende at skaffe. Jeg skal faa en Sagfører til at ordne alt fornødent med Bidraget til Nussren og saa Punktum med hende.

Jeg har haft et dejligt Besøg af Siri i Malmø, hun kom Lørdag Aften ved 7 Tiden og var forfærdelig sød, hun havde en Masse Blomster med, italienske Anemoner, og Tulipaner, desuden - o altfor store Flothed - en henrivende lille Sølvbarneske til Nussren, som straks udbrød: saa har jeg tro! Jeg havde jo haabet, det ikke skulde blive berørt, at hun var saa velforsynet i Forvejen, er der noget, vi er rige med i mit Hus, saa er det jo Sølvstj. Naa, og vi havde en herlig Aften, snakkede til langt ud paa Natten og saa længe næste Morgen. Marie fungerede godt, der var saa fint og rent alle Vegne og vi fik en god Middag, mår Bøf (Hestebøf, som Buf havde foræret mig Dagen før). altsaa om Søndagen. Siri tog først afsted Kl. 6, vi var ganske hæse af at snakke.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

BB 0990

Ja, nu maa du undskylde, hvis dette Brev er lidt usammenhængende, jeg har maattet tage det ud af Maskinen gentagne Gange, naar en Fjende nærmede sig - aa, jeg maa lige endnu fortælle dig en stor Glæde, jeg har haft, Uglen havde bedt mig om heroppe at lave et Katalog til hende (hun skal udstille noget i Kunstboden i Hyskenstræde) og tænk dig, derfor forårde hun mig - trods ihærdige Pligtprotester fra mig - et vældig stort alæles dejligt Maleri, Motiv: et Vindue med hvide Gardiner, et Bord med Sager paa, bl.a. et ildrødt Lommetørklæde, hvis du saa kender det, det er en halv Snøs Aar gammelt, det hænger nu paa min Væg og jeg fryder mig inderligt over det - min Stue er i det hele taget efterhaanden et Unikum af Skønhed, Hvidhed, Renhed, Fred, Hygge og Harmoni, gid jeg kunde sætte dig ind i den i hele Paasken

J sermed mange Pensler
saa Silskner fra din skind

Di